

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. december 2021
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Kenneth Schmidt Rasmussen
Sagsnr.: 2021-0030-6987
Dok.: 2247661

Besvarelse af spørgsmål nr. 325 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 325 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. december 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Gustav Schaldemose

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 325 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren som opfølgning på samråd den 25. november 2021 om terrordømt tiltalt for Nem-ID svindel redegøre for praksis for prøveløsladelse for terrordømte?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”1. Det følger af straffelovens § 38, stk. 1, at når to tredjedele af straffetiden, dog mindst 2 måneder, er udstået, afgør justitsministeren eller den, han bemyndiger dertil, om den dømte skal løslades på prøve. Prøveløsladelse er forudsat som et regelmæssigt led i fuldbyrdelsen af fængselsstraffe på 2 måneder og derover.

Efter straffelovens § 38, stk. 4, forudsætter løsladelse på prøve, at den dømtes forhold ikke gør løsladelsen utilrådelig, at der er sikret ham passende ophold og arbejde eller andet underhold, og at den dømte erklærer at ville overholde de vilkår for løsladelsen, som fastsættes efter § 39, stk. 2-4.

2. Løsladelse på prøve kan efter straffelovens § 38, stk. 2, ske tidligere, når særlige omstændigheder taler derfor, og den dømte har udstået halvdelen af straffetiden, dog mindst 2 måneder.

Prøveløsladelse efter denne bestemmelse sker f.eks. over for dømte, der er udvist af Danmark med et tidsbegrænset indrejseforbud eller med indrejseforbud gældende for bestandig.

Det er en forudsætning for prøveløsladelse af udvisningsdømte efter afsoning af halvdelen af straffen, at den pågældendes udvisning kan gennemføres umiddelbart efter prøveløsladelsen, og at den dømte i øvrigt vil kunne løslades på prøve i henhold til straffelovens § 38, stk. 1, hvilket betyder, at prøveløsladelse ikke må skønnes utilrådelig. Der stilles ved udvisningsdømte ikke krav om ophold eller underhold, idet den dømte skal udvises.

3. At den dømtes forhold ikke må gøre prøveløsladelsen utilrådelig, indebærer, at der ikke må foreligge en væsentlig risiko for recidiv til ikke bagatelagtig kriminalitet, som ikke formodes at kunne begrænses ved tilsyn af kriminalforsorgen og eventuelle særvilkår. Om kriminaliteten kan betragtes som bagatelagtig be-

ror på en konkret vurdering. I denne vurdering indgår kriminalitetens art, tidligere kriminalitet og den indsatte personlige forhold. Længden af den straf, som kan idømmes, vil ikke i sig selv være afgørende for, om kriminaliteten kan betragtes som bagatelagtig, men vil sammen med kriminalitetens art være et moment, der indgår i vurderingen. Kriminalitet omfattet af straffelovens kapitel 12 eller 13 om bl.a. terrorisme betragtes ikke som bagatelagtig kriminalitet.

De momenter, der typisk indgår med særlig vægt i utilrådelighedsvurderingen, er nævnt i løsladelsesvejledningens punkt 7-9. Det drejer sig om antallet af tidligere løsladelser og betingede domme inden for de seneste år, den dømtes forhold under tidligere tilsynsperioder, hvor hurtigt den dømte på ny har begået ny kriminalitet efter seneste løsladelse og den nu foreliggende løsladelsessituation.

De momenter, der herudover indgår i vurderingen, er nævnt i løsladelsesvejledningen punkt 10-12. Det drejer sig bl.a. om kriminalitetens art og forhold under indsættelsen.

4. For personer, som er dømt for terror eller anden kriminalitet omfattet af straffelovens kapitel 12 eller 13, og som ikke er udvist ved dom, er det, efter straffelovens § 38, stk. 6, 2. pkt. desuden en forudsætning for løsladelse på prøve, at den pågældende har deltaget i et program fastsat af kriminalforsorgen med henblik på at forebygge ny lignende kriminalitet. Straffelovens § 38, stk. 6, trådte i kraft den 1. juli 2017.

Et relevant program vil ifølge lovbemærkningerne til bestemmelsen navnlig kunne være et afradikaliseringsforløb med henblik på at få den dømte ud af et radikaliseret eller ekstremistisk miljø. Det er op til kriminalforsorgen at fastsætte et relevant program for den indsatte under hensynstagen til bl.a. karakteren af den pådømte kriminalitet og den dømtes forhold i øvrigt.

Det forudsættes ifølge lovbemærkningerne i alle tilfælde, at den indsatte deltager i programmet fastsat af kriminalforsorgen på aktiv og tilfredsstillende vis. Dette indebærer bl.a., at det ikke er tilstrækkeligt, at den indsatte blot møder op til det fastsatte program, hvis ikke den pågældende i øvrigt er deltagende og viser interesse for det fastsatte program samt giver udtryk for en reel intention om at forlade det radikaliserende eller det ekstremistiske miljø. Kriminalforsorgen vil foretage en konkret vurdering heraf i forbindelse med afgørelse af spørgsmålet om prøveløsladelse.

Med henblik på at undgå misbrug forudsættes det ifølge lovbemærkningerne, at programforløbet skal være påbegyndt så længe før tidspunktet for prøveløsladelsen, at det er muligt at

vurdere den indsatte reelle intention m.v. Hvis den indsatte ikke har deltaget i det fastsatte programforløb på tilfredsstillende vis, bl.a. ved at den pågældende i forbindelse med forløbet ikke har givet udtryk for en reel intention om at forlade det radikaliserende eller ekstremistiske miljø, vil vedkommende ikke kunne prøveløslades.

Efter praksis vil det som det klare udgangspunkt være en forudsætning for prøveløsladelse efter straffelovens § 38 stk. 1, af personer, der er dømt for terror eller anden kriminalitet omfattet af straffelovens kapitel 12 eller 13, og som ikke er udvist ved dom, at de har gennemgået et problemfrit udslusningsforløb, herunder afviklet uledsagede udgange for at kunne vurdere, om de er i stand til at administrere stadig større frihedsgoder, inden prøveløsladelse finder sted.

Kompetencen til at træffe afgørelse om prøveløsladelse af indsatte, som er dømt for terror eller anden kriminalitet omfattet af straffelovens kapitel 12 eller 13, ligger i Direktoratet for Kriminalforsorgen. Hvis kriminalforsorgsområdet finder, at der er grundlag for løsladelse på prøve, anmoder kriminalforsorgsområdet den politidirektør, der har behandlet straffesagen, samt PET om at afgive en udtalelse til Direktoratet for Kriminalforsorgen, som herefter træffer afgørelse i sagen.

Om betydningen af politiets og PETs høringssvar kan det oplyses, at politiets og PETs høringssvar indgår med betydeligt vægt i vurderingen af spørgsmålet om prøveløsladelse.

5. Direktoratet kan afslutningsvis oplyse, at der i perioden fra den 1. juli 2017 til den 9. december 2021 alene er sket prøveløsladelse i forbindelse udvisning. Der har således i perioden været to indsatte, der er dømt for terror eller anden kriminalitet omfattet af straffelovens kapitel 12 eller 13, som er blevet prøveløsladt i medfør af straffelovens § 38, stk. 2, og udvist af landet for bestandigt.

Derudover har der i samme periode været én indsat omfattet af den nævnte persongruppe, som opfyldte betingelserne for prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, men som er meddelt afslag på prøveløsladelse, fordi vedkommende ikke ønskede at acceptere de foreslåede vilkår i forbindelse med prøveløsladelsen. Pågældende blev derfor løsladt på endt straf.

Tallene er baseret på en manuel opgørelse, og der tages derfor forbehold for eventuelle fejl.

Der er derudover terrordømte, som er overført til afsoning i hjemlandet. Direktoratet er bekendt med, at i hvert fald 5 personer er overført til afsoning i hjemlandet (Sverige og Finland) og efterfølgende er blevet prøveløsladt herfra.”